

WYROK

W I M I E N I U

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 września 2016 .

Sąd Okręgowy w Poznaniu w Wydziale IV Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący: SSO Leszek Matuszewski

Protokolant: po. staż Anna Sobczak

przy udziale M. F. Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Poznaniu, po rozpoznaniu w dniu 27 września 2016 r. sprawy **M. K.** ukaranego za popełnienie wykroczenia z art. 119 § 1 k.w., na skutek wniosku o wznowienie postępowania II W 904/15 na podstawie art. 5 §1 pkt 2 k.p.s.w., art. 113 §1 k.p.s.w. w związku z art. 540 § 1 pkt 1 k.p.k.

I. Wznović postępowanie w sprawie M. K. zakończone prawomocnym wyrokiem nakazowym z dnia 10 września 2015 roku, sygn. akt II W 904/15 i uchylić ten wyrok i postępowanie umorzyć,

II. Zasądzić na rzecz obrońcy adwokata A. D. kwotę 442,80 złotych (wraz z VAT) tytułem wynagrodzenia za obronę udzieloną z urzędu oraz kwotę 194,38 złotych tytułem zwrotu kosztów przejazdu,

III. Kosztami postępowania obciążyć Skarb Państwa.

Leszek Matuszewski

UZASADNIENIE

M. K. ukarany został wyrokiem nakazowym z dnia 10.09.2015r wydanym przez Sąd Rejonowy w Pile w sprawie IIW 904/15 za wykroczenie opisane w art. 119§ 1kw na karę jednego miesiąca ograniczenia wolności.

Wyrok uprawomocnił się 26.09.2015r

Pismem z dnia 13.04.2016r obrońca ukaranego złożył wniosek o wznowienie postępowania podnosząc, że w sprawie ujawniły się dotąd nieznane okoliczności w postaci choroby psychicznej, która znosiła poczytalność M. K. w chwili popełnienia przypisanego mu przestępstwa.

W toku postępowania w przedmiocie wznowienia postępowania Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego lekarza psychiatry na okoliczność poczytalności ukaranego w chwili popełnienia przypisanego mu wykroczenia.

W opinii z dnia 4.08.2016r biegły sądowy lekarz psychiatra A. T. na podstawie jednorazowego badania ukaranego i analizy jego dokumentacji leczenia jednoznacznie ustalił, że M. K. jest chory na schizofrenię paranoidalną i jego poczytalność w chwili popełnienia przypisanego mu wykroczenia była zniesiona.

Żadna ze stron postępowania nie zakwestionowała przedmiotowej opinii. Sąd po dokonaniu jej analizy nie znalazł żadnych racjonalnych podstaw nakazujących powzięcie wątpliwości co do jej prawidłowości.

Sąd zważył co następuje.

Wniosek o wznowienie postępowania jest zasadny. Konsekwencją ustalenia, że ukarany M. K. w chwili popełnienia przypisanego wykroczenia nie rozumiał znaczenia czynu i nie miał możliwości pokierowania swoim postępowaniem musiało być uchylenie wyroku i umorzenie postępowania.

Zgodnie z art. 540. § 1. Kpk postępowanie sądowe zakończone prawomocnym orzeczeniem wznawia się, jeżeli:

1) w związku z postępowaniem dopuszczono się przestępstwa, a istnieje uzasadniona podstawa do przyjęcia, że mogło to mieć wpływ na treść orzeczenia,

2) po wydaniu orzeczenia ujawnią się nowe fakty lub dowody wskazujące na to, że:

a) skazany nie popełnił czynu albo czyn jego nie stanowił przestępstwa lub nie podlegał karze,

b) skazano go za przestępstwo zagrożone karą surowszą albo nie uwzględniono okoliczności zobowiązujących do nadzwyczajnego złagodzenia kary albo też błędnie przyjęto okoliczności wpływające na nadzwyczajne obostrzenie kary,

c) sąd umorzył lub warunkowo umorzył postępowanie karne, błędnie przyjmując popełnienie przez oskarżonego zarzucanego mu czynu.

§ 2. ⁽⁷⁶⁰⁾ Postępowanie wznawia się na korzyść strony, jeżeli Trybunał Konstytucyjny orzekł o niezgodności z Konstytucją, ratyfikowaną umową międzynarodową lub z ustawą przepisu prawnego, na podstawie którego zostało wydane orzeczenie; wznowienie nie może nastąpić na niekorzyść oskarżonego.

§ 3. Postępowanie wznawia się na korzyść oskarżonego, gdy potrzeba taka wynika z rozstrzygnięcia organu międzynarodowego działającego na mocy umowy międzynarodowej ratyfikowanej przez Rzeczpospolitą Polską.

Zgodnie z art. 17. § 1 kw. nie popełnia wykroczenia, kto, z powodu choroby psychicznej, upośledzenia umysłowego lub innego zakłócenia czynności psychicznych, nie mógł w czasie czynu rozpoznać jego znaczenia lub pokierować swoim postępowaniem.

§ 2. Jeżeli w czasie popełnienia wykroczenia zdolność rozpoznawania znaczenia czynu lub kierowania postępowaniem była w znacznym stopniu ograniczona, można odstąpić od wymierzenia kary lub środka karnego.

§ 3. Przepisów § 1 i 2 nie stosuje się, gdy sprawca wykroczenia wprawił się w stan nietrzeźwości lub odurzenia powodujący wyłączenie lub ograniczenie poczytalności, które przewidywał albo mógł przewidzieć.

Zgodnie z art. 5. § 1 kpsw nie wszczyna się postępowania, a wszczęte umarza, gdy:

1) czynu nie popełniono albo brak jest danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie jego popełnienia;

2) czyn nie zawiera znamion wykroczenia albo ustawa stanowi, że sprawca nie popełnia wykroczenia;

3) ustawa stanowi, że sprawca nie podlega karze;

4) nastąpiło przedawnienie orzekania;

5) obwiniony zmarł;

6) obwiniony jest:

a) uwierzytelnionym w Rzeczypospolitej Polskiej, szefem przedstawicielstwa dyplomatycznego państwa obcego,

b) osobą należącą do personelu dyplomatycznego tego przedstawicielstwa,

c) osobą należącą do personelu administracyjnego lub technicznego tego przedstawicielstwa,

d) członkiem rodziny osób wymienionych w lit. a-c i pozostaje z nimi we wspólnocie domowej,

e) inną osobą korzystającą z immunitetu dyplomatycznego, na podstawie ustaw, umów lub powszechnie uznanych zwyczajów międzynarodowych,

f) kierownikiem urzędu konsularnego lub innym urzędnikiem konsularnym państwa obcego albo inną osobą zrównaną z nimi na podstawie ustaw, umów lub powszechnie uznanych zwyczajów międzynarodowych;

7) obwiniony z mocy przepisów szczególnych nie podlega orzecznictwu na podstawie niniejszego kodeksu;

8) postępowanie co do tego samego czynu obwinionego zostało prawomocnie zakończone lub wcześniej wszczęte, toczy się;

9) brak jest skargi uprawnionego oskarżyciela albo żądania ścigania pochodzącego od osoby uprawnionej lub zezwolenia na ściganie, gdy ustawa tego wymaga;

10) zachodzi inna okoliczność wyłączająca z mocy ustawy orzekanie w postępowaniu na podstawie niniejszego kodeksu.

§ 2. Przepisu § 1 pkt 6 nie stosuje się:

1) do osób w nim wymienionych, jeżeli są obywatelami polskimi lub mają w Polsce miejsce stałego zamieszkania, przy czym osoby, o których mowa w lit. f, nie podlegają orzecznictwu na podstawie niniejszego kodeksu, tylko w zakresie czynności pełnionych w toku i w wykonaniu funkcji urzędowych;

2) jeżeli umowa międzynarodowa, której Rzeczpospolita Polska jest stroną, stanowi inaczej.

§ 3. Przepisu § 1 pkt 6 można nie stosować do obywatela państwa obcego, z którym nie ma w tym przedmiocie umowy, a państwo to nie zapewnia wzajemności.

§ 4. Do chwili otrzymania wymaganego przez ustawę zezwolenia na ściganie lub żądania ścigania organ prowadzący czynności wyjaśniające może dokonywać czynności niecierpiących zwłoki w celu zabezpieczenia śladów i dowodów, a także czynności zmierzających do wyjaśnienia, czy żądanie będzie złożone lub zezwolenie będzie wydane.

informacje o jednostce

W zaistniałej sytuacji spełnione zostały przesłanki do wznowienia postępowania opisane w art. 540 § 1 pkt 2 a kpk w zw. z art. 17§ 1 kw i uchylenia wyroku, natomiast treść art. 5§ 1 pkt 2 kpsw determinowała konieczność umorzenia postępowania.

informacje o jednostce

SSO Leszek Matuszewski